

ת"פ 67240/10/13 - מדינת ישראל נגד אביבה אביה אוזן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 אפריל 2015

ת"פ 67240-10-13 מדינת ישראל נ' אוזן

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביבה אביה אוזן

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלון סיון

ב"כ הנאשמת עו"ד ליאת לוינסון

הנאשמת התייצבה

[פרוטוקול הושמט]

מִרְדִּין

הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה, כמפורט בהכרעת הדין. בתמצית, מדובר במי שעבדה כמנקה בתיאטרון, ובשני מועדים שונים ביצעה עבירה של גניבה בידי עובד, אשר גנבה שני צ'קים, אשר בהמשך זייפה אותם בכוונה לקבל דבר, מילאה בהם סכום כולל של 8,880 ₪, וקיבלה באמצעותם במרמה כספים. הנאשמת נשלחה לשירות המבחן והתקבלו בעניינה שני תסקירים. התסקירים סוקרים את נסיבותיה האישיות המורכבות, בעיות רפואיות, מצבה המשפחתי כאם חד הורית, מצבה הכלכלי המורכב וכן היעדר עבר פלילי. נוכח חשיבות בהשתלבות בטיפול נדחה הדיון, ובתסקיר מאוחר מן הימים האחרונים, צוינה השתלבותה של הנאשמת בטיפול, כמו גם לקיחת אחריות והבעת חרטה, ושירות המבחן חזר והמליץ על צו מבחן לצד של"צ בהיקף נכבד.

ב"כ המאשימה, הגינותו, הודיע כי לאחר שקילת הנסיבות, מסכימה המאשימה להמלצת שירות המבחן, וזאת בהמשך להמלצת ביהמ"ש בדיון הקודם.

עמוד 1

שני הצדדים השמיעו טיעוניהם, כשב"כ המאשימה התייחס למתחם הענישה ולערכים הנפגעים.

דומה שלא צריך להכביר מילים אודות הערכים הנפגעים בעת ביצוע גניבה ע"י עובד, הכוללת הפרה של האמון. במקרה שלפניי, מודבר בשני אירועים רחוקים בזמן, עם זאת, סכום מעשה העבירה הכולל הוא סכום נמוך, כאמור.

אני לוקחת בחשבון את העובדה שהמוטיבציה לביצוע המעשים הייתה קושי כלכלי מהותי של מי שנדרשת לקיים ילד קטן באמצעים מוגבלים. נתון זה כמובן אינו מתיר ביצוע עבירות פליליות, אך הוא מעמיד את נסיבות המעשים באור שחומרתו פחותה.

מתחם הענישה שצוין ע"י ב"כ המאשימה מקובל עליי. כמו כן, מקובלת עליי המלצת שירות המבחן, וזאת בהתחשב בהיעדר העבר הפלילי, ובכך שלא נפתחו תיקים חדשים, בליקחת האחריות, חסכון הזמן השיפוטי והבעת החרטה, בהשתלבות בטיפול שיש לו חשיבות, בזמן שחלף וביתר הנסיבות האישיות, כלכליות, רפואיות ומשפחתיות כפי שהוצגו בתסקירים ובאסמכתאות נ/1 - נ/3.

אשר לענישה הכספית, ב"כ המאשימה בהגנות לא ביקש להטיל קנס, הגם שמדובר בעבירות המבוצעות במטעמים של כדאיות כלכלית, וככלל, מצדיקות הטלת קנס, זאת נוכח התרשמותו מהמצב הכלכלי הדחוק, עמדת המאשימה ראויה.

שונים הדברים לעניין הפיצוי, שאינו נגזר משיקולים של יכולת כלכלית. הובהר לביהמ"ש כי הנאשמת לא החזירה כל חלק מן הסכומים במהלך השנים שחלפו.

בנסיבות אלה, לאחר ששקלתי את המצוקה הכלכלית ואת המורכבות המשפחתית, וכן את טיעוני ב"כ הנאשמת, אני סבורה כי יש מקום לפיצוי, שיפרס על פני תשלומים רבים, אם כי לא במלוא סכום הגניבה, וזאת בשל הנסיבות האישיות שפורטו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור את העבירות בהן הורשעה.

2. פיצוי למתלון, עד תביעה 1, בסך 5,000 ₪, אשר ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.6.2015. לא ישולם התשלום, תעמוד יתרת החוב לפירעון.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין למתלון, אשר ימסור לה במישרין את פרטי חשבון הבנק

וסניף הבנק.

3. בהסכמת הנאשמת, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. מובהר לנאשמת, כי אם לא תמלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינה.

4. בהסכמת הנאשמת, ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 220 שעות לביצוע בעמותת "פתחון לב" בראשון לציון. הצו יושלם תוך 18 חודשים. הובהרה לנאשמת סמכות בית-המשפט לחזור ולגזור את דינה, אם לא תקיים אחר תנאי הצו.

5. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה, 16/04/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת